Den selvejende institution Onsevig Havn
Sendt via Digital Post

Kystdirektoratet
Naturbeskyttelse
J.nr. 2026 - 60343
Ref. MALTJ
Den 24. november 2026

Afslag til to sheltere og bålplads inden for strandbeskyttelseslinjen

Ansøgning
Der er søgt om dispensation fra naturbeskyttelseslovens[1] § 15, stk. 1, til to sheltere og bålplads inden for strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr.nr. 21f, Vindeby By, Vindeby, Byskovvej 114, 4913 Horslunde, i Lolland Kommune.

Afgørelse
Kystdirektoratet meddeler afslag efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, jf. § 15, stk. 1, til det ansøgte.

Lovgrundlaget for afgørelsen fremgår af bilag 1.

Afgørelsen kan påklages
Afgørelsen kan påklages inden for fire uger.

Klagevejledning fremgår af bilag 2.

Redegørelse for sagen
Den selvejende institution Onsevig Havn har ansøgt om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til at etablere to sheltere og en bålplads på matr.nr. 21f, Vindeby By, Vindeby. Ejendommen ejes af ansøger.

Det fremgår af ansøgningen, at Onsevig Havn har oplevet en stigende efterspørgsel på brugen af deres sheltere, hvorfor der er behov for at etablere yderligere to. Derudover fremgår det, at shelterne og bålpladsen skal etableres på en mindre tange, som fører hen til Onsevig Havn. Se figur 1.

Endvidere fremgår det, at shelterne skal opbygges med træ og en flad tagkonstruktion. Se figur 2.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 927 af 28. juni 2024 om naturbeskyttelse.

Figur 1. Fremsendt af ansøger. Placering af sheltere og bålplads er markeret med rødt.

Figur 2. Fremsendt af ansøger. Udseendet på ansøgte sheltere.

Tangen består af en sti samt en vej. Den sydlige del af tangen, hvor det ansøgte ønskes placeret, er præget af vegetation i form af græs, buske og træer. Projektområdet ligger ca. 7 m fra kysten og ca. 42 m fra den del af ejendommen, der fremstår som havneområdet. Se figur 3.

Havneområdet består, foruden af kajområdet, af et havneareal med flere anlæg og udhuse. Udhusene tæller blandt andet sheltere inklusive bålpladser, sauna, grillhus og et havnehus. Se figur 3.

Figur 3. Luftfoto 2026. Det strandbeskyttede areal er markeret med orange signatur. Placering for ansøgte sheltere og bålplads markeret med rødt.

Onsevig Havn er ikke omfattet af en havnelokalplan eller en lokalplan.

Vurdering efter lovgivning om international naturbeskyttelse
I behandlingen af en ansøgning om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen vurderer Kystdirektoratet, om det ansøgte kan påvirke Natura 2000-områder eller dyre- og plantearter på habitatdirektivets bilag IV. Læs evt. mere herom i bilag 1.

Natura 2000
Det nærmeste Natura 2000-område (nr. 116, Centrale Storebælt og Vresen) ligger ca. 1,0 km mod nord. Natura 2000-området omfatter fuglebeskyttelsesområde nr. F128.

Udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området ses i bilag 3.

Idet der meddeles afslag på ansøgningen har Kystdirektoratet ikke foretaget en nærmere vurdering af, om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter vil kunne påvirke Natura 2000-området væsentligt.

Bilag IV-arter
Kystdirektoratet har i den konkrete sag, hvor der meddeles afslag, ikke foretaget en vurdering af, om det ansøgte kan medføre beskadigelse/ødelæggelse af plantearter eller yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV.

Begrundelse for afgørelsen
Det ansøgte ligger inden for strandbeskyttelseslinjen og forudsætter derfor dispensation efter naturbeskyttelsesloven.

Naturbeskyttelseslovens § 15, stk. 1, indeholder et generelt forbud mod at foretage ændring i tilstanden af arealer inden for strandbeskyttelseslinjen, herunder foretage bebyggelse, beplantning, terrænændringer, hegning, udstykning, matrikulering og arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel. Formålet med bestemmelsen er at sikre en friholdelse af strandene og de bagvedliggende kystområder for indgreb, der ændrer den nuværende tilstand og anvendelse.

Ifølge naturbeskyttelseslovens § 15 b, stk. 2, nr. 2, gælder forbuddet i § 15, stk. 1, ikke ved placering og udvidelse af mindre anlæg som f.eks. legepladser, baderamper, sheltere, bålhytter, madpakkehytter og bålpladser til brug for børneinstitutioner, daginstitutioner, folkeskoler og lign. eller besøgende på havnen.

Det fremgår af bemærkningerne til naturbeskyttelseslovens § 15 b, stk. 2, nr. 2, at der bliver bedre muligheder for at etablere legepladser og madpakkehytter og lignende for børneinstitutioner, daginstitutioner, folkeskoler og lignende, ligesom kommunerne vil kunne etablere tilsvarende anlæg for besøgende på havnen, f.eks. en legeplads eller en baderampe for personer, der er dårligt gående. Der er tale om en forenkling af reglerne, idet de nævnte anlæg kan etableres uden dispensation fra forbuddet mod tilstandsændringer inden for strandbeskyttelseslinjen på arealer omfattet af en havnelokalplan, uanset at aktiviteten ikke kan anses som havneformål forudsat at det er i overensstemmelse med lokalplanen.

Onsevig Havn er ikke omfattet af en havnelokalplan eller en lokalplan. Det ansøgte skal herefter vurderes efter den restriktive dispensationsadgang i naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1.

Efter naturbeskyttelseslovens § 65 b, stk. 1, kan der kun i særlige tilfælde meddeles dispensation fra strandbeskyttelseslinjen. Der kan derfor kun dispenseres, hvis særlige forhold taler for det, herunder hvis der er tale om et nødvendigt formål, som bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse, og der ikke ved en dispensation skabes præcedensvirkning i strid med det generelle formål.

Det fremgår dog af lovbemærkningerne til en ændring af naturbeskyttelsesloven i 1994- "kystloven"[2] - at det vil være muligt at opnå dispensation fra strandbeskyttelseslinjen til at etablere mindre foranstaltninger til støtte for friluftslivet og dermed til fremme af turismen. Mindre foranstaltninger er f.eks. toiletbygninger, informationstavler og skilte samt andre beskedne opholdsfaciliteter. Det er en forudsætning for at opnå dispensation, at anlægget placeres og udføres under hensyntagen til den omgivende natur.

Kystdirektoratet finder, at der ikke er tale om et sådant særlig tilfælde, at der kan meddeles dispensation til to sheltere og bålplads. Direktoratet har lagt vægt på, at det ansøgte ud fra det foreliggende, på trods af det ansøgtes støtte til friluftslivet, ikke tjener et sådant nødvendigt formål, at det bør gå forud for den generelle beskyttelsesinteresse i at friholde landskabet for indgreb, og dermed ændre tangens nuværende tilstand. Det er indgået i vurderingen, at det ansøgte ønskes placeret kystnært i et område, der fremstår græsklædt og stedvist er beplantet med buske og træer, samt ikke har nærmere tilknytning til øvrige anlæg. Det ansøgte vil således medføre en negativ påvirkning på kystlandskabet.

Kystdirektoratet vurderer endeligt, at en dispensation i det konkrete tilfælde vil medføre en uønsket præcedensvirkning.

Kystdirektoratet meddeler på denne baggrund afslag til to sheltere og bålplads.

Med venlig hilsen

Malte Jørgensen
Naturbeskyttelse
24635185
maltj@mst.dk

[2] Lov nr. 439 af 1. juni 1994 om ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse (Beskyttelse af kystområderne).

Bilagsliste:
Bilag 1: Lovgrundlag
Bilag 2: Klagevejledning
Bilag 3: Udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området

Afgørelsen er også sendt til:

- Lolland Kommune, lolland@lolland.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, dn@dn.dk
- Danmarks Naturfredningsforening, Lolland, dnlolland-sager@dn.dk
- Friluftsrådet centralt, fr@friluftsraadet.dk
- Friluftsrådet, Kreds Storstrøm storstroem@friluftsraadet.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, natur@dof.dk og dof@dof.dk
- Dansk Ornitologisk Forening, Lolland, lolland@dof.dk
- Dansk Botanisk Forening, Sjællandskredsen, oestkredsen@botaniskfor-ening.dk
- Dansk Kano og Kajak Forbund, miljo@kano-kajak.dk
- Danmarks Jægerforbund, sager@jaegerne.dk
- Slots- og Kulturstyrelsen, post@slks.dk

Afgørelsen offentliggøres desuden på Kystdirektoratets hjemmeside, www.kyst.dk.

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelsesloven
Af naturbeskyttelseslovens[3] § 15 fremgår, at der ikke må foretages ændringer i tilstanden af strandbredder eller af andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Formålet med bestemmelserne om strandbeskyttelse er at sikre, at arealerne nær kysten bevares så uberørte som muligt. Hermed varetages landskabelige, biologiske og rekreative hensyn.

Forbuddet mod tilstandsændringer betyder bl.a., at der ikke må opføres bebyggelse, foretages terrænændringer eller etableres beplantning inden for strandbeskyttelseslinjen. Der må heller ikke etableres hegn, placeres campingvogne og lignende, og der må ikke foretages udstykning, matrikulering eller arealoverførsel, hvorved der fastlægges skel.

En række ændringer er dog umiddelbart undtaget fra forbuddet. Undtagelserne fremgår af lovens §§ 15 a og 15 b. Kystdirektoratet har desuden mulighed for at dispensere til visse anlæg, eller hvis der er tale om et særligt tilfælde, jf. lovens § 65 b.

Af hensyn til de nationale interesser, der er knyttet til kystområderne, administreres bestemmelserne om strandbeskyttelse meget restriktivt. Der dispenseres desuden kun, når dispensationen vil være uden konsekvenser for den fremtidige administration af strandbeskyttelseslinjen.

Lovgivning om international naturbeskyttelse
Ifølge habitatbekendtgørelsen[4] skal Kystdirektoratet, før der gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering). Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan der ikke meddeles dispensation til det ansøgte.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Der kan ikke gives dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

[3] Lovbekendtgørelse nr. 927 af 28. juni 2024 om naturbeskyttelse.
[4] Bekendtgørelse nr. 1098 af 21. august 2023 om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

Bilag 2: Klagevejledning

Kystdirektoratets afgørelse kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.
Klagefristen udløber 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Er afgørelsen offentliggjort på vores hjemmeside, regnes fristen dog altid fra offentliggørelsen. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller helligdag, forlænges klagefristen til den følgende hverdag.
Klageberettigede er, jf. naturbeskyttelseslovens § 86:

- adressaten for afgørelsen
- ejeren af den ejendom, som afgørelsen vedrører
- offentlige myndigheder
- en berørt nationalparkfond oprettet efter lov om nationalparker
- lokale foreninger og organisationer, som har en væsentlig interesse i afgørelsen
- landsdækkende foreninger og organisationer, hvis hovedformål er beskyttelse af natur og miljø
- landsdækkende foreninger og organisationer, som efter deres formål varetager væsentlige, rekreative interesser, når afgørelsen berører sådanne interesser.

Der klages via Klageportalen, der kan findes på www.naevneneshus.dk, eller alternativt på www.borger.dk og www.virk.dk. Der logges ind med MitID. Klagen sendes gennem Klageportalen til den myndighed, der har truffet afgørelsen. En klage er indgivet, når den er tilgængelig for myndigheden i Klageportalen.

Det koster 900 kr. for privatpersoner og 1.800 kr. for virksomheder og organisationer i gebyr at indgive en klage. Betaling foregår via Klageportalen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet skal som udgangspunkt afvise en klage, der kommer uden om Klageportalen, hvis der ikke er særlige grunde til det. Hvis man ønsker at blive fritaget for at bruge Klageportalen, skal man sende en begrundet anmodning til Kystdirektoratet. Kystdirektoratet videresender herefter anmodningen til Miljø- og Fødevareklagenævnet, som træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen kan imødekommes.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Bilag 3: Udpegningsgrundlag for Natura 2000-område nr. 116, Centrale Storebælt og Vresen

2.2 Områdets udpegningsgrundlag

Udpegningsgrundlag for Habitatområde nr. 100		
Naturtyper:	Sandbanke (1110)	Lagune* (1150)
	Bugt (1160)	Rev (1170)
	Strandvold med enårige planter (1210)	Strandvold med flerårige planter (1220)
	Kystklint/klippe (1230)	
Arter:	Marsvin (1351)	

Naturtyper og arter, der udgør det gældende udpegningsgrundlag for Natura 2000-området. Tal i parentes henviser til de talkoder, som benyttes for naturtyper og arter fra habitatdirektivets bilag 1 og 2. * angiver, at der er tale om en prioriteret naturtype. Udpegningsgrundlag for habitatområder er blevet revideret som beskrevet i basisanalysen.

Udpegningsgrundlaget er gennemgået i 2018-22. Naturtypen enårig vegetation på stenet strandvold (1210) er ikke til stede i habitatområde H100. Naturtypen gennemgås derfor ikke yderligere.

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 73	
Fugle:	Edderfugl (T)

Udpegningsgrundlag for Fuglebeskyttelsesområde nr. 98		
Fugle:	Edderfugl (T)	Klyde (Y)
	Dværgterne (Y)	Splitterne (Y)
	Fjordterne (Y)	Havterne (Y)

Fugle, der udgør det gældende udpegningsgrundlag for Natura 2000-området. I parenteserne står "T" for trækfugl og "Y" for ynglefugl. Udpegningsgrundlag for fuglebeskyttelsesområder er blevet revideret som beskrevet i basisanalysen.

(fra *Natura 2000-planen 2022-27*)